

USTAWA
z dnia 2008 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług
oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 27b dodaje się pkt 27c w brzmieniu:

„27c) magazynie konsygnacyjnym – rozumie się przez to magazyn stanowiący wyodrębnione miejsce przechowywania lub składowania towarów utrzymywany przez podatnika, o którym mowa w art. 15, lub podatnika podatku od wartości dodanej, u innego podatnika w ten sposób, że ten inny podatek pobiera z magazynu towary należące do podatnika utrzymującego magazyn, przemieszczone uprzednio przez tego podatnika lub na jego rzecz z terytorium państwa członkowskiego do magazynu znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, a przeniesienie prawa do rozporządzania tymi towarami jak właściciel następuje w momencie ich pobrania przez tego innego podatnika z magazynu;”;

2) w art. 6 uchyla się pkt 3;

3) w art. 7 w ust. 1 dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) oddanie gruntów w użytkowanie wieczyste;

7) zbycie praw, o których mowa w pkt 5 i 6.”;

4) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Przemieszczenie towarów, o którym mowa w art. 11 ust. 1, przez podatnika podatku od wartości dodanej nieposiadającego siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju do magazynu konsygnacyjnego na terytorium kraju w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi zarejestrowanemu jako podatek VAT UE, o którym mowa w art. 97 ust. 4, oraz dostawę tych towarów, uważa się za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, o którym mowa w art. 9 ust.1, u podatnika zarejestrowanego jako podatek VAT UE, jeżeli:

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym i ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029 oraz z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz.1382.

- 1) dostawa towarów podatnikowi zarejestrowanemu jako podatnik VAT UE nastąpi nie później niż w okresie 12 miesięcy od dnia wprowadzenia towarów do magazynu konsygnacyjnego;
  - 2) podatnik podatku od wartości dodanej nie jest zarejestrowany jako podatnik VAT czynny lub zwolniony;
  - 3) w magazynie konsygnacyjnym składowane są towary przeznaczone wyłącznie dla jednego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE;
  - 4) podatnik podatku od wartości dodanej przed pierwszym wprowadzeniem towarów do magazynu konsygnacyjnego zawiadomi w formie pisemnej naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, dla którego są przeznaczone towary, o zamiarze rozliczania wewnątrz-wspólnotowego nabycia towarów zgodnie z niniejszym artykułem;
  - 5) podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT UE, dla którego są przeznaczone towary, prowadzi ewidencję towarów wprowadzanych przez podatnika podatku od wartości dodanej do magazynu konsygnacyjnego zawierającą datę ich wprowadzenia, datę pobrania przez niego towarów z magazynu, dane pozwalające na identyfikację towarów, a w przypadku, o którym mowa w ust. 7 – także dane dotyczące powrotnego przemieszczenia towarów; przepis art. 109 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
2. Zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, może dokonać upoważniony przez podatnika podatku od wartości dodanej podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT UE, dla którego przeznaczone są towary przemieszczane do magazynu konsygnacyjnego.
  3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, powinno zawierać dane dotyczące podatnika podatku od wartości dodanej dokonującego przemieszczenia towarów do magazynu konsygnacyjnego oraz podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE nabywającego te towary w tym magazynie, w szczególności: ich nazwy lub imiona i nazwiska, numery identyfikacyjne stosowane na potrzeby podatku i podatku od wartości dodanej, adresy siedziby lub miejsca zamieszkania oraz adres magazynu konsygnacyjnego.
  4. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dołącza się oświadczenia podatnika podatku od wartości dodanej oraz podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, z których wynika, że:
    - 1) przemieszczenie towarów przez podatnika podatku od wartości dodanej oraz ich dostawa dla podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE będzie uważane zgodnie z ust. 1 za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów u podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE;
    - 2) rozliczenie podatku nastąpi z uwzględnieniem art. 20a ust. 4, nie później niż w terminie wskazanym w ust. 1 pkt 1, przy czym należy wskazać, w jakim terminie jest rozliczana dostawa towarów w państwie członkowskim rozpoczęcia transportu lub wysyłki, w wyniku której ma miejsce wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów na terytorium kraju.

5. Jeżeli zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 3 i 4, naczelnik urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania wzywa do jego uzupełnienia.
6. Podatnik podatku od wartości dodanej jest obowiązany zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych objętych zawiadomieniem w ciągu 30 dni od dnia zaistnienia zmiany. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
7. W przypadku powrotnego przemieszczenia towarów, o których mowa w ust. 1, które nie były przedmiotem dostawy w magazynie konsygnacyjnym, przez podatnika podatku od wartości dodanej, który pierwotnie dokonał ich przemieszczenia, lub na jego rzecz, w terminie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów i w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów.”;

5) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przez wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5, rozumie się wywóz towarów z terytorium kraju w wykonaniu czynności określonych w art. 7 ust. 1 pkt 1-4, na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 2-8.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów występuje, jeżeli dokonującym dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, zarejestrowany jako podatnik VAT UE zgodnie z art. 97, z zastrzeżeniem ust. 7.”;

6) w art. 14:

a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku gdy w rozliczeniu podatku za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy, o którym mowa w ust. 6, kwota podatku naliczonego jest wyższa od kwoty podatku należnego, podatnikowi przysługuje prawo zwrotu z urzędu skarbowego różnicy podatku. Przepisy art. 87 ust. 2, 2a, 4a i 7 stosuje się odpowiednio.”,

b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a – 9g w brzmieniu:

„9a. Osobom fizycznym, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz osobom, które były wspólnikami spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w dniu ich rozwiązania, przysługuje prawo zwrotu różnicy podatku wykazanego w deklaracji podatkowej złożonej przez:

1) osoby fizyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2,

2) spółki, o których mowa w ust. 1 pkt 1

- będących podatnikami zarejestrowanymi jako podatnicy VAT czynni w okresie, którego ta deklaracja dotyczy.

9b. W przypadku spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zwrotu różnicy podatku dokonuje się w proporcjach określonych w zgodnym pisemnym oświadczeniu złożonym przez byłych wspólników, o których mowa w ust. 9a, wraz z rozliczeniem, o którym mowa w ust. 9. Oświadczenie powinno również wskazywać rachunki bankowe byłych wspólników, o których mowa w ust. 9a, w

banku mającym siedzibę na terytorium kraju, na które ma być dokonany zwrot różnicy podatku.

- 9c. Do zwrotu różnicy podatku, o której mowa w ust. 9a, przepisy art. 87 ust. 2, 2a, 4a i 7 stosuje się odpowiednio.
- 9d. W przypadku niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 9b, kwota zwrotu różnicy podatku składana jest do depozytu organu podatkowego, z zastrzeżeniem ust. 9e.
- 9e. W przypadku wszczęcia postępowania wyjaśniającego, złożenie do depozytu kwoty zwrotu różnicy podatku następuje po zakończeniu tego postępowania, z zastrzeżeniem ust. 9f.
- 9f. W przypadku gdy przed upływem terminu zwrotu różnicy podatku, o którym mowa w art. 87 ust. 2 albo 4a, złożono oświadczenie, o którym mowa w ust. 9b, a przeprowadzone postępowanie wykaże zasadność zwrotu, urząd skarbowy wypłaca byłym wspólnikom należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.
- 9g. Kwota, o której mowa w ust. 9d, złożona w depozycie nie podlega oprocentowaniu. Oprocentowanie jest naliczane, jeżeli zwrot różnicy podatku w kwocie złożonej w depozycie nie został dokonany w terminie 15 dni od dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 9b.”;

7) w art. 19:

- a) uchyla się ust. 6;
- b) dodaje się ust. 16b w brzmieniu:

„16b. W przypadku oddania nieruchomości gruntowych w użytkowanie wieczyste, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty, nie później jednak niż z upływem terminu płatności poszczególnych opłat pobieranych z tego tytułu.”;

8) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów obowiązek podatkowy powstaje 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów, z zastrzeżeniem ust. 2-4 oraz art. 20a.”;

9) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, o której mowa w art. 13 ust. 3, polegającej na przemieszczeniu towarów do magazynu konsygnacyjnego na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi podatku od wartości dodanej, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów, nie później jednak niż z chwilą wystawienia faktury potwierdzającej tę dostawę podatnikowi podatku od wartości dodanej pod warunkiem, że podatnik podatku od wartości dodanej jest obowiązany wykazać dokonane przemieszczenie towarów w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki jako wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów w kwartale, w którym u podatnika powstał obowiązek podatkowy z tytułu tej dostawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli:

- 1) podatnik, który przemieszcza towary do magazynu konsygnacyjnego, nie jest zarejestrowany jako podatnik podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki;
  - 2) podatnik, który przemieszcza towary do magazynu konsygnacyjnego, prowadzi ewidencję towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego zawierającą datę ich przemieszczenia, dzień dostawy towarów podatnikowi od wartości dodanej, dane pozwalające na identyfikację towarów, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – także dane dotyczące powrotnego przemieszczenia towarów.
3. W przypadku powrotnego przemieszczenia towarów, o których mowa w ust. 1, które nie były przedmiotem dostawy w magazynie konsygnacyjnym, przez podatnika, który pierwotnie dokonał ich przemieszczenia, lub na jego rzecz, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów i wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów.
4. W wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów, o którym mowa w art. 12a ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów w magazynie konsygnacyjnym, nie później jednak niż z dniem wystawienia faktury.”;

10) w art. 21 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów art. 14 ust. 6, art. 19 ust. 7-9, 12 i 17-21, art. 20 oraz art. 20a.”;

11) w art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy miejscem rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów jest terytorium państwa trzeciego, dostawę towarów dokonywaną przez podatnika lub podatnika podatku od wartości dodanej, który również jest podatnikiem z tytułu importu (zaimportowania) tych towarów, uważa się za dokonaną na terytorium państwa członkowskiego importu (zaimportowania) tego towaru.”;

12) w art. 27:

a) w ust. 2 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz usług podobnych do tych usług, takich jak targi i wystawy, w tym świadczenia usług przez organizatorów tych usług, a także usług pomocniczych do tych usług,”;

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych oraz usług podobnych do tych usług, w tym w szczególności:

a) usług doradztwa w zakresie sprzętu komputerowego (PKWiU 72.1),

b) usług doradztwa w zakresie oprogramowania (PKWiU 72.2),

c) usług prawniczych, rachunkowo-księgowych, badania rynków i opinii publicznej, doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania (PKWiU 74.1),

- d) usług architektonicznych i inżynierskich (PKWiU 74.2) – z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1,
- e) usług w zakresie badań i analiz technicznych (PKWiU 74.3),
- f) usług przetwarzania danych, dostarczania informacji,
- g) usług tłumaczeń;”;

13) w art. 28 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wskazane w ust. 1 – 8 oraz w art. 22 – 27 miejsce świadczenia przy dostawie towarów, wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów, imporcie towarów i świadczeniu usług, uwzględniając specyfikę świadczenia niektórych usług, dostawy niektórych towarów, wewnątrzspółnotowego nabycia lub importu niektórych towarów oraz przepisy Wspólnoty Europejskiej.”;

14) w art. 29:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Obrót zmniejsza się o kwoty udokumentowanych, prawnie dopuszczalnych i obowiązkowych rabatów (bonifikat, opustów, uznanych reklamacji i skont) i o wartość zwróconych towarów, zwróconych kwot nienależnych w rozumieniu przepisów o cenach oraz zwróconych kwot dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze.”

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy podstawa opodatkowania ulega podwyższeniu lub obniżeniu w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze, podwyższenia lub obniżenia podstawy opodatkowania podatnik dokonuje, pod warunkiem posiadania potwierdzenia odbioru korekty faktury przez nabywcę towaru lub usługi, dla którego wystawiono fakturę.

4b. Warunku posiadania przez podatnika potwierdzenia odbioru korekty faktury przez nabywcę towaru lub usługi nie stosuje się:

- 1) w przypadku eksportu towarów;
- 2) wobec nabywców, na których rzecz jest dokonywana sprzedaż: energii elektrycznej i ciepłej, gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 138 i 153 załącznika nr 3 do ustawy.”;

15) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a 1. W przypadku gdy podstawa opodatkowania jest określona w walucie obcej, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku importu towarów przeliczenia na złote dokonuje się zgodnie z przepisami celnymi.”;

16) w art. 33:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia jego powiadomienia przez organ celny o wysokości należności podatkowych, do wpłacenia kwoty obliczonego podatku, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do poboru podatku należnego z tytułu importu towarów, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”;

17) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. W przypadku gdy towary zostaną objęte na terytorium kraju procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, s.1, z późn. zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2 t. 4 str. 307), w której okresem rozliczeniowym jest miesiąc kalendarzowy, podatnik może wykazać kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celnego, w którym podatnik dokonuje formalności przed organami celnymi związanych z importem towarów, zaświadczeń wydanych nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu, potwierdzających:

1) brak zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu (w tym odrębnie w każdym podatku) odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za rok podatkowy (okres rozliczeniowy), którego dotyczy zaległość;

2) zarejestrowanie podatnika jako podatnika VAT czynnego;

3) stosowanie przez podatnika od co najmniej 12 miesięcy poprzedzających wydanie zaświadczenia procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia wymienionego w ust. 1.

3. Warunek przedstawienia zaświadczeń, o których mowa w ust. 2, nie ma zastosowania, jeżeli naczelnik urzędu celnego posiada złożone przez podatnika aktualne zaświadczenia.

4. Podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rozliczania podatku na zasadach określonych w ust. 1, w terminie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego podatnik będzie stosował takie rozliczenie.

5. W przypadku rezygnacji z rozliczania podatku na zasadach określonych w ust. 1 podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu

skarbowego o tej rezygnacji w terminie do końca miesiąca, w którym dokonywał takiego rozliczenia.”;

18) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do należności podatkowych określonych zgodnie z art. 33 ust. 1, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a, stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące powiadamiania dłużnika o kwocie należności wynikających z długu celnego.”;

19) uchyla się art. 35;

20) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Podatnik jest obowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celnego, o których mowa w art. 33 ust. 2 lub 3, a podatkiem należnym z tytułu importu towarów wykazany przez podatnika w deklaracji podatkowej zgodnie z art. 33a w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji.

2. Przepisy art. 37 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

21) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 19 ust. 7-9 oraz art. 33-37a stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące wymiaru i poboru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych przewidzianych w przepisach celnych.”;

22) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Organem podatkowym właściwym w sprawie postępowań dotyczących ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w podatku oraz zwrotu nadpłaty podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika.”;

23) w art. 41:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Stawkę podatku 0% stosuje się w eksporcie towarów, o którym mowa w ust. 4 i 5, pod warunkiem że podatnik przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty.”;

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Jeżeli przed wydaniem towaru podatnik otrzymał całość albo część należności, w szczególności: przedpłatę, zaliczkę, zadatek, stawkę 0% w przypadku eksportu towarów stosuje się, pod warunkiem że wywóz towarów nastąpi w ciągu 6 miesięcy, licząc od dnia otrzymania całości albo części należności. Jeżeli warunek, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie został spełniony, mają zastosowanie stawki właściwe dla dostawy tego towaru na terytorium kraju.

8b. Wywóz towarów w terminie późniejszym, niż określony w ust. 8a uprawnia podatnika do dokonania korekty kwoty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał dokument potwierdzający wywóz tych towarów.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Otrzymanie przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty w terminie późniejszym, niż określony w ust. 6 i 7 upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument.”,

d) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Minister właściwy do spraw finansów publicznych do celów poboru podatku w imporcie określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN).”;

24) w art. 42:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dokument wywozu wypełnia się w trzech egzemplarzach, z których: jeden wydawany jest nabywcy, drugi – podatnik pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci – podatnik przesyła wraz z fakturą, o której mowa w art. 106 ust. 6, do właściwej jednostki, która na podstawie odrębnych przepisów dokonuje wymiany z innymi państwami członkowskimi informacji o podatku oraz o podatku od wartości dodanej, zwanej dalej „biurem wymiany informacji o podatku VAT”.”,

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie został spełniony przed złożeniem deklaracji podatkowej za:

- 1) okres kwartalny albo za okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest ostatnim w kwartale – podatnik wykazuje tę dostawę w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, ze stawką właściwą dla dostawy danego towaru na terytorium kraju;
- 2) okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest pierwszym lub drugim w kwartale – podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za dany okres miesięczny, lecz za okres miesięczny, za który w momencie złożenia deklaracji podatkowej posiada dowody, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie później jednak niż za ostatni w kwartale okres miesięczny; w przypadku nieotrzymania tych dowodów do momentu złożenia deklaracji podatkowej za ostatni w kwartale okres miesięczny dostawę tę wykazuje się za ten ostatni okres miesięczny ze stawką właściwą dla dostawy danego towaru na terytorium kraju.”;

25) w art. 43:

a) w ust. 1:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dostawę towarów, wykorzystywanych wyłącznie do działalności zwolnionej od podatku, jeżeli w stosunku do tych towarów nie przysługiwało dokonującemu

ich dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego lub zwrotu różnicy podatku, z zastrzeżeniem pkt 10;”;

- pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) dostawa budynków, budowli lub ich części, z wyjątkiem ich dostawy przed pierwszym zasiedleniem;”;
- dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającą opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie.”;
- b) uchyla się ust. 2,
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, nie stosuje się do dostawy budynków, budowli lub ich części, jeżeli przed wprowadzeniem ich do ewidencji środków trwałych lub w trakcie użytkowania wydatki poniesione przez podatnika na ulepszenie, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, stanowiły co najmniej 30 % wartości początkowej, a podatnik:

  - 1) miał prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tych wydatków;
  - 2) użytkował te towary w okresie krótszym niż 5 lat w celu wykonywania czynności opodatkowanych.”;
- d) dodaje się ust. 10 – 12 w brzmieniu:

„10. Podatnik może odstąpić od zastosowania zwolnienia od podatku w stosunku do budynku, budowli lub ich części i wybrać opcję opodatkowania, pod warunkiem że:

  - 1) dokonujący dostawy i nabywca budynku, budowli lub ich części są zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni;
  - 2) nabywca budynku, budowli lub ich części będzie wykorzystywał tę nieruchomość, na potrzeby wykonywania czynności, w związku z którymi przysługuje mu prawo do odliczenia co najmniej 50% kwoty podatku naliczonego;
  - 3) dokonujący dostawy i nabywca złożą zgodne oświadczenie, że wybierają opcję opodatkowania, przy czym nabywca jest obowiązany wskazać dla jakich czynności będzie wykorzystywana nieruchomość i oświadczyć, że będzie ją wykorzystywał w co najmniej 50% dla czynności, w związku z którymi przysługuje mu prawo do odliczenia kwoty podatku naliczonego.

11. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 10 pkt 3, musi również zawierać:

  - 1) dane dotyczące dokonującego dostawy oraz nabywcy, w szczególności ich imiona i nazwiska lub nazwę, adresy oraz numery identyfikacji podatkowej;
  - 2) planowaną datę zawarcia umowy dostawy budynku, budowli lub ich części;
  - 3) adres budynku, budowli lub ich części.

12. Warunkiem zastosowania opcji opodatkowania, jest złożenie na co najmniej 7 dni przed dostawą budynku, budowli lub ich części oświadczenia, o którym mowa w ust. 10 pkt 3 właściwemu dla ich nabywcy naczelnikowi urzędu skarbowego.”;

26) w art. 46 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) za napoje alkoholowe uważa się piwo, wino, aperitify na bazie wina lub alkoholu, koniaki, likiery lub napoje spirytusowe i inne podobne, klasyfikowane według kodów objętych pozycjami od 2203 do 2209 Nomenklatury Scalonej (CN);
- 2) za tytoń i wyroby tytoniowe uważa się wyroby klasyfikowane według kodów objętych pozycjami od 2401 do 2403 Nomenklatury Scalonej (CN);”;

27) w art. 83 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) importu środków transportu morskiego, rybołówstwa morskiego i statków ratowniczych morskich (CN 8901 10 10, 8901 20 10, 8901 30 10, 8901 90 10, 8902 00 12, 8902 00 18, ex 8905 90 10) przez armatorów morskich;”;

28) w art. 86:

a) w ust. 2:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku importu towarów – suma kwot podatku wynikająca z dokumentu celnego, z zastrzeżeniem pkt 5;”;

- dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) kwota podatku należnego z tytułu importu towarów – w przypadkach, o których mowa w art. 33a.”;

b) w ust.10:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę albo dokument celny, z zastrzeżeniem pkt 2-5 oraz ust. 11, 12, 16 i 18;”;

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 5 – w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy w podatku należnym od importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a;”;

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi – za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w tym rejestrze, z zastrzeżeniem art.33a;”;

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli podatnik nie dokona obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych.”;

d) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 10, 11, 12, 16 lub 18, podatnik nie wykonał czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz nie wykonał czynności poza terytorium kraju, kwotę podatku naliczonego podatnik może przenieść do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy.”;

29) w art. 87:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem ust. 4a i 6, zwrot różnicy podatku następuje na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju wskazanym

w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach, w terminie 60 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanego w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej lub postępowania kontrolnego na podstawie przepisów o kontroli skarbowej. Jeżeli przeprowadzone przez organ czynności wykażą zasadność zadeklarowanego zwrotu, urząd skarbowy wypłaca podatnikowi należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wydłużenia terminu na podstawie ust. 2 zdanie drugie, urząd skarbowy na wniosek podatnika wypłaca zwrot różnicy podatku w terminie wymienionym w ust. 2 zdanie pierwsze, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku.”,

c) uchyla się ust. 3, 3a i 4,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4j w brzmieniu:

„4a. W przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności wymienionych w art. 5 oraz podatników wykonujących te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, różnica podatku podlegająca zwrotowi w kwocie przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, oraz gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały one zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, podlega zwrotowi w terminie 180 dni od dnia złożenia deklaracji podatkowej.

4b. Przepisu ust. 4a nie stosuje się, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku pomniejszonej o kwotę stanowiącą równowartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, o których mowa w ust. 4a.

4c. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 2a i 4b, może być złożone w formie:

- 1) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
- 2) poręczenia banku;
- 3) weksla z poręczeniem wekslowym banku;
- 4) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
- 5) papierów wartościowych na okaziciela o określonym terminie wykupu wyemitowanych przez Skarb Państwa albo Narodowy Bank Polski, bankowych papierów wartościowych i listów zastawnych o określonym terminie wykupu, wyemitowanych we własnym imieniu i na własny rachunek przez bank wymieniony w wykazie gwarantów i poręczycieli określonym na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej;

- 6) depozytu w gotówce; depozyt składa się w walucie polskiej.
- 4d. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 4b, dotyczące zwrotu podatku w wysokości nie większej niż wyrażonej w złotych kwocie odpowiadającej równowartości 1 000 euro, może być złożone w formie weksla. Przeliczenia kwoty wyrażonej w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy okresu rozliczeniowego, którego dotyczy zwrot podatku, w zaokrągleniu do pełnych złotych.
- 4e. Przepisy art. 33e-33g Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.
- 4f. Naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia, jeżeli stwierdzi, że złożone zabezpieczenie:
- 1) nie zapewni pokrycia w całości wypłacanej kwoty zwrotu, o której mowa w ust. 2a i 4b, lub
  - 2) nie zapewni w sposób pełny pokrycia w terminie wypłacanej kwoty zwrotu - w przypadku zabezpieczenia z określonym terminem ważności.
- 4g. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 2a i 4b, zostaje zwolnione po upływie 180 dni od dnia złożenia deklaracji, w której była wykazana kwota zwrotu podatku.
- 4h. Przepisów ust. 4a i 4b nie stosuje się począwszy od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po upływie 12 miesięcy lub po upływie 4 kwartałów, za które podatnik składał deklaracje podatkowe oraz rozliczał się terminowo z podatków stanowiących dochód budżetu państwa. Po upływie tego terminu następuje zwolnienie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4b, jeżeli zwolnienie zabezpieczenia nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w ust. 4g.
- 4i. Zwolnienia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4g i 4h, nie dokonuje się:
- 1) w przypadku wszczęcia, w zakresie podatku, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej - do czasu zakończenia tego postępowania, a w przypadku kontroli - do upływu terminu trzech miesięcy od dnia zakończenia kontroli, jeżeli w tym terminie nie wszczęto postępowania podatkowego;
  - 2) w przypadku wszczęcia, w zakresie podatku, postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej - do czasu zakończenia tego postępowania.
- 4j. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia nie przysługują odsetki.”,
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Na umotywowany wniosek, podatnikom dokonującym dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonującym sprzedaży opodatkowanej przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1, w terminie określonym w ust. 2 zdanie pierwsze, z zastrzeżeniem ust. 4a-4j.”,
- f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. W przypadku gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1, podatnikowi przysługuje, na jego wniosek złożony wraz z deklaracją podatkową, zwrot kwoty podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni

od dnia złożenia rozliczenia, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 19. Na pisemny wniosek podatnika urząd skarbowy wypłaca zwrot, o którym mowa w zdaniu pierwszym w terminie 60 dni, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe. Przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a i ust. 4c-4j stosuje się odpowiednio.”,

g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na wniosek podatnika, złożony wraz z deklaracją podatkową, urząd skarbowy jest obowiązany zwrócić różnicę podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, gdy kwoty podatku naliczonego, wykazane w deklaracji podatkowej, wynikają z:

- 1) faktur dokumentujących kwoty należności, które zostały w całości zapłacone, z uwzględnieniem art. 22 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095),
- 2) dokumentów celnych oraz decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34, i zostały przez podatnika zapłacone,
- 3) importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a, wewnątrz-wspólnotowego nabycia towarów, importu usług lub dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, jeżeli w deklaracji podatkowej została wykazana kwota podatku należnego od tych transakcji

- przy czym przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a, 4c-4g, 4i oraz 4j stosuje się odpowiednio.”,

h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do podatników wymienionych w ust. 4a.”,

i) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Różnicę podatku niezwróconą przez urząd skarbowy w terminach, o których mowa w ust. 2 zdanie pierwsze i ust. 4a, traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu, w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej.”,

j) w ust. 11 uchyla się pkt 2,

k) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób przyjmowania zabezpieczeń, o których mowa w ust. 2a i 4b,
- 2) inne niż wymienione w ust. 4c formy zabezpieczeń oraz sposób ich przyjmowania

– uwzględniając konieczność zabezpieczenia zwracanej kwoty podatku.”;

30) w art. 88 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydatków związanych z nabyciem towarów i usług, o których mowa w art. 87 ust. 4a;”;

31) w art. 90 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do obrotu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się obrotu uzyskanego z dostawy towarów, o których mowa w art. 87 ust. 4a, używanych przez podatnika na potrzeby jego działalności.”;

32) w art. 91:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, a także gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, z wyłączeniem tych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, korekty, o której mowa w ust. 1, podatnik dokonuje w ciągu 5 kolejnych lat, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów – w ciągu 10 lat, licząc od roku, w którym zostały oddane do użytkowania. Roczna korekta w przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dotyczy jednej piątej, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów – jednej dziesiątej, kwoty podatku naliczonego przy ich nabyciu lub wytworzeniu. W przypadku środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, z tym że korekty dokonuje się po zakończeniu roku, w którym zostały oddane do użytkowania.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Korekty, o której mowa w ust. 1 i 2, dokonuje się w deklaracji podatkowej składanej za pierwszy okres rozliczeniowy roku następującego po roku podatkowym, za który dokonuje się korekty, a w przypadku zakończenia działalności gospodarczej – w deklaracji podatkowej za ostatni okres rozliczeniowy.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku gdy w okresie korekty, o której mowa w ust. 2, nastąpi sprzedaż towarów lub usług, o których mowa w ust. 2, lub towary te zostaną opodatkowane zgodnie z art. 14, uważa się, że te towary lub usługi są nadal wykorzystywane na potrzeby czynności podlegających opodatkowaniu u tego podatnika, aż do końca okresu korekty.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, korekta powinna być dokonana jednorazowo w odniesieniu do całego pozostałego okresu korekty. Korekty dokonuje się w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym nastąpiła sprzedaż, a w przypadku opodatkowania towarów zgodnie z art. 14 – w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym towary te zostały opodatkowane.”,

d) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) opodatkowane - w celu dokonania korekty przyjmuje się, że dalsze wykorzystanie tego towaru lub usługi jest związane z czynnościami opodatkowanymi;

2) zwolnione od podatku lub nie podlegały opodatkowaniu - do obliczenia korekty przyjmuje się, że dalsze wykorzystanie tego towaru lub usługi jest związane wyłącznie z czynnościami zwolnionymi od podatku lub niepodlegającymi opodatkowaniu.”,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisy ust. 1-6 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podatnik miał prawo do obniżenia kwot podatku należnego o całą kwotę podatku naliczonego od

wykorzystywanego przez siebie towaru lub usługi i dokonał takiego obniżenia, albo nie miał takiego prawa, a następnie zmieniło się prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tego towaru lub usługi.”,

f) po ust. 7 dodaje się ust. 7a-7d w brzmieniu:

- 7a. W przypadku towarów i usług zaliczanych u podatnika do towarów i usług, o których mowa w ust. 2 zdanie pierwsze, korekty, o której mowa w ust. 7 dokonuje się na zasadach określonych w ust. 2 zdanie pierwsze i drugie oraz ust. 3.
- 7b. W przypadku towarów i usług innych niż wymienione w ust. 7a, wykorzystywanych przez podatnika do działalności gospodarczej, korekty, o której mowa w ust. 7 dokonuje się na zasadach określonych w ust. 1, ust. 2 zdanie trzecie i ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 7c.
- 7c. Jeżeli zmiana prawa do obniżenia podatku należnego wynika z przeznaczenia towarów bądź usług, o których mowa w ust. 7b, wyłącznie do wykonywania czynności, w stosunku do których nie przysługuje prawo do obniżenia podatku należnego, lub wyłącznie do czynności w stosunku do których takie prawo przysługuje – korekty, o której mowa w ust. 7, dokonuje się w deklaracji podatkowej składanej za okres rozliczeniowy, w którym wystąpiła ta zmiana, a w przypadku podatników zwolnionych od podatku na podstawie art. 113 oraz podmiotów wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub na podstawie przepisów wykonawczych do ustawy – w deklaracji podatkowej za ostatni okres rozliczeniowy, w którym podatnik rozliczał się jako podatnik VAT czynny.
- 7d. W przypadku zmiany prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony od nabytych towarów innych niż wymienione w ust. 7a i 7b, korekty podatku naliczonego dokonuje się w deklaracji podatkowej składanej za okresy rozliczeniowe, o których mowa w ust. 7c.”;

33) uchyla się art. 93-95;

34) w art. 97:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie :

„4. Naczelnik urzędu skarbowego rejestruje podmiot, który dokonał zawiadomienia zgodnie z ust. 1, jako podatnika VAT UE.”,

b) uchyla się ust. 5-8 i 12;

35) w art. 98 uchyla się ust. 3;

36) w art. 99 ust. 3 – 6 otrzymują brzmienie:

„3. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, inni niż podatnicy rozliczający się metodą kasową, mogą również składać deklaracje podatkowe, o których mowa w ust. 2, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, najpóźniej do 25 dnia drugiego miesiąca kwartału, za który będzie po raz pierwszy złożona kwartalna deklaracja podatkowa. Podatnik rozpoczynający w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu dokonuje zawiadomienia, o

którym mowa w zdaniu pierwszym, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczęto wykonywanie tych czynności.

4. Podatnicy, o których mowa w ust. 3, mogą ponownie składać deklaracje podatkowe za okresy miesięczne, nie wcześniej jednak niż po upływie 4 kwartałów, za które składali deklaracje kwartalne, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego do dnia złożenia deklaracji podatkowej za pierwszy miesięczny okres rozliczeniowy, jednak nie później niż z dniem upływu terminu złożenia tej deklaracji.
5. Podatnicy, którzy utracili prawo do stosowania metody kasowej, składają deklaracje podatkowe za okresy miesięczne począwszy od rozliczenia za miesiąc następujący po kwartale, w którym nastąpiło przekroczenie kwot powodujących utratę prawa do rozliczania się metodą kasową. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.
6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy zrezygnowali z prawa do rozliczania się metodą kasową.”;

37) w art. 103:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 2 i 3, są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku za okresy kwartalne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2a – 2e, 3 i 4 oraz art. 33.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a - 2e w brzmieniu:

„2a. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 3, inni niż mali podatnicy, są obowiązani bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do wpłacania zaliczek za pierwszy oraz za drugi miesiąc kwartału w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego, wynikającej z deklaracji podatkowej złożonej za poprzedni kwartał - w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym z kolejnych miesięcy, za które jest wpłacana zaliczka.

2b. Kwotę należnego zobowiązania podatkowego przyjmuje się za zerową, jeżeli w wyniku rozliczenia za dany kwartał, zobowiązanie takie nie wystąpi lub wynikała będzie kwota zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1.

2c. W przypadku podatników, u których w poprzednim kwartale należne zobowiązanie podatkowe było zerowe w rozumieniu ust. 2b, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek. Podatnik może wpłacić zaliczkę w wysokości faktycznego rozliczenia za miesiąc, za który jest wpłacana zaliczka.

2d. Przepisy ust. 2a – 2c stosuje się odpowiednio do podatników:

- 1) rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży osiągnie, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwoty określone w art. 2 pkt 25, z tym że w kwartale, w którym podatnik po raz pierwszy rozpoczął wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek;
- 2) którzy w trakcie roku podatkowego przekroczą kwoty, o których mowa w art. 2 pkt 25, a w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5 – kwoty określone zgodnie z pkt 1, z tym że wpłata zaliczek obowiązuje od kwartału następującego po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie.

- 2e. Podatnicy rozpoczynający dokonywanie rozliczeń za okresy kwartalne, którzy w poprzednim kwartale rozliczali się za okresy miesięczne – zaliczki, o których mowa w ust. 2a, wpłacają w pierwszym kwartale, za który będą się rozliczać za okresy kwartalne, w wysokości:
- 1) za pierwszy miesiąc tego kwartału – w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za pierwszy miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne;
  - 2) za drugi miesiąc tego kwartału – w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za drugi miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne.

Przepis ust. 2c stosuje się odpowiednio.”;

38) art. 104 otrzymuje brzmienie:

„Art. 104. 1. Przepisy art. 21 i art. 86 ust. 16-18 stosuje się również do podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, kwot określonych w art. 2 pkt 25.

2. W przypadku przekroczenia kwot określonych w ust. 1 podatnik traci prawo do rozliczania się metodą kasową począwszy od okresu rozliczeniowego następującego po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie, oraz w następnym roku podatkowym.”;

39) w art. 109:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1, lub prowadzi ją w sposób nierzetelny, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22%.”,

b) uchyla się ust. 4-8;

40) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. W przypadku gdy osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nie są obowiązane do prowadzenia ewidencji określonej w art. 109 ust. 3 w związku z dokonywaniem sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 43 i art. 82 ust. 3, dokonają sprzedaży opodatkowanej i nie zapłacą podatku należnego, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości tej sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22%.”;

41) w art. 111:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik narusza obowiązek określony w ust. 1, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej ustala za okres do momentu rozpoczęcia prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących, dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnicy, którzy rozpoczną ewidencjonowanie obrotu i kwot podatku należnego w obowiązujących terminach, mogą odliczyć od tego podatku kwotę wydatkowaną na zakup każdej z kas rejestrujących zgłoszonych na dzień rozpoczęcia (powstania obowiązku) ewidencjonowania w wysokości 90% jej ceny zakupu (bez podatku), nie więcej jednak niż 700 zł.”;

42) w art. 113:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepis ust. 5 stosuje się również do podatników, którzy rezygnują z przysługującego im zwolnienia na podstawie ust. 1 lub ust. 9 – w przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności określonych w art. 5 w trakcie roku podatkowego, którzy wykonali pierwszą czynność, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji ze zwolnienia przed początkiem miesiąca, w którym rezygnują ze zwolnienia.”,

b) uchyla się ust. 8,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności określonych w art. 5 w trakcie roku podatkowego jest zwolniony od podatku, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, kwoty określonej w ust. 1.”,

d) ust. 10-12 otrzymują brzmienie:

„10. Jeżeli faktyczna wartość sprzedaży, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, przekroczy w trakcie roku podatkowego kwotę określoną w ust. 1, zwolnienie określone w ust. 9 traci moc z momentem przekroczenia kwoty określonej w ust. 1. Opodatkowaniu podlega nadwyżka sprzedaży ponad wartość określoną w zdaniu poprzednim, a obowiązek podatkowy powstaje z momentem przekroczenia tej wartości. Przepis ust. 5 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.

11. Podatnik, który utracił prawo do zwolnienia od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, może nie wcześniej niż po upływie 1 roku, licząc od końca roku, w którym utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, ponownie skorzystać ze zwolnienia określonego w ust. 1.

12. Jeżeli podatnicy określani w ust. 1 i 9, wykorzystując związki z kontrahentami, tak układają swoje interesy, że uzyskują wartość sprzedaży znacznie odbiegającą od tej, którą uzyskaliby w przypadku, gdyby związki te nie istniały, a w wyniku tych związków nastąpiło zmniejszenie wpływów podatkowych, zwolnienie od podatku traci moc od początku roku podatkowego.”;

43) w art. 116:

a) w ust. 9 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Przez należności za towary i usługi dostarczane rolnikowi ryczałtowemu, o których mowa w ust. 8, rozumie się również potrącenia z tytułu spłat rat pożyczek i zaliczek udzielanych rolnikowi ryczałtowemu dostarczającemu produkty rolne oraz inne potrącenia, jeżeli wynikają z innych ustaw lub tytułów wykonawczych (egzekucyjnych), dokonane przez podatnika nabywającego te produkty, pod warunkiem że:”

b) uchyla się ust. 9a,

c) po ust. 9a dodaje się ust. 9b w brzmieniu:

„9b. Przepisu ust. 6 pkt 3 nie stosuje się do dokumentów stwierdzających dokonanie zapłaty w formie zaliczki, przy spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 9 pkt 1. W przypadku, gdy zaliczki obejmują całą kwotę należności z tytułu nabycia produktów rolnych, przepisu ust. 6 pkt 3 nie stosuje się, pod warunkiem, że podatnik po dokonaniu nabycia produktów rolnych wystawi i wyda rolnikowi ryczałtowemu dokument potwierdzający nabycie produktów rolnych, na którym zostaną również wykazane dane identyfikujące dowody potwierdzające dokonanie zapłaty zaliczki na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego.”;

44) w art. 120 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. a – d otrzymują brzmienie:

„a) obrazy, kolaże i podobne tablice, malowidła oraz rysunki wykonane w całości przez artystę, inne niż plany oraz rysunki dla celów architektonicznych, inżynierskich, przemysłowych, handlowych, topograficznych i im podobnych, ręcznie zdobione artykuły wyprodukowane, scenografię teatralną, tkaniny do wystroju pracowni artystycznych lub im podobne wykonane z malowanego płótna (CN 9701), (PKWiU 92.31.10-00.1),

b) oryginalne sztychy, druki i litografie sporządzone w ograniczonej liczbie egzemplarzy, czarno-białe lub kolorowe, złożone z jednego lub kilku arkuszy, w całości wykonane przez artystę, niezależnie od zastosowanego przez niego procesu lub materiału, z wyłączeniem wszelkich procesów mechanicznych lub fotomechanicznych (CN 9702 00 00), (PKWiU ex 92.31.10-00.90),

c) oryginalne rzeźby oraz posągi z dowolnego materiału, pod warunkiem że zostały one wykonane w całości przez artystę; odlewy rzeźby, których liczba jest ograniczona do 8 egzemplarzy, a wykonanie było nadzorowane przez artystę lub jego spadkobierców (CN 9703 00 00), (PKWiU 92.31.10-00.2),

d) gobeliny (CN 5805 00 00), (PKWiU 17.40.16-30.00) oraz tkaniny ścienne (CN 6304), (PKWiU ex 17.40.16-59.00 i 17.40.16-53.00) wykonane ręcznie na podstawie oryginalnych wzorów dostarczonych przez artystę, pod warunkiem że ich liczba jest ograniczona do 8 egzemplarzy,”

b) pkt 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2) przez przedmioty kolekcjonerskie rozumie się:

a) znaczki pocztowe lub skarbowe, stemple pocztowe, koperty pierwszego obiegu, ostemplowane materiały piśmienne i im podobne, ofrankowane, a jeżeli nieofrankowane, to uznane za nieważne i nieprzeznaczone do użytku jako ważne środki płatnicze (CN 9704 00 00),

b) kolekcje oraz przedmioty kolekcjonerskie o wartości zoologicznej, botanicznej, mineralogicznej, anatomicznej, historycznej, archeologicznej, paleontologicznej, etnograficznej lub numizmatycznej (CN 9705 00 00), a także przedmioty kolekcjonerskie, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 7;

- 3) przez antyki rozumie się przedmioty, inne niż wymienione w pkt 1 i 2, których wiek przekracza 100 lat (CN 9706 00 00);
- 4) przez towary używane rozumie się ruchome dobra materialne nadające się do dalszego użytku w ich aktualnym stanie lub po naprawie, inne niż określone w pkt 1-3 oraz inne niż metale szlachetne lub kamienie szlachetne (CN 7102, 7103, 7106, 7108, 7110, 7112), (PKWiU 27.41.10-30, ex 27.41.10-50, ex 27.41.20-30, ex 27.41.20-50, ex 27.41.20-70.00, 27.41.30-30, 27.41.30-50, 27.41.61-00, 27.41.62-00, 36.22.11-30.00, 36.22.11-50.00 i 36.22.12-30.00).”;

45) w art. 129 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument określony w art. 128 ust. 2, zawierający potwierdzenie wywozu tych towarów poza terytorium Wspólnoty.”;

46) załącznik nr 7 do ustawy otrzymuje brzmienie:

„WYKAZ TOWARÓW, DO KTÓRYCH MA ZASTOSOWANIE ZWOLNIENIE OD PODATKU NA PODSTAWIE ART. 74 UST. 1 PKT 17 USTAWY

Kod CN	Wyszczególnienie
1	2
ex 3704 00 10	Film kinematograficzny, pozytywy - o charakterze edukacyjnym, naukowym oraz kulturalnym
ex 3705	Płyty fotograficzne i film, naświetlone i wywołane, inne niż filmy kinematograficzne - o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym
ex 3706 90 51	Kroniki filmowe (ze ścieżką dźwiękową lub bez niej) przedstawiające wydarzenia aktualne w chwili importu, oraz importowane maksymalnie w dwóch egzemplarzach z każdego tematu w celu ich skopiowania
ex 3706 90 91	Archiwalne materiały filmowe (ze ścieżką dźwiękową lub bez niej) przeznaczone do użytku w związku z kronikami filmowymi
ex 3706 90 99	- Filmy rekreacyjne przeznaczone w szczególności dla dzieci i młodzieży - Pozostałe filmy o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym Pozostałe wyroby drukowane, łącznie z drukowanymi obrazkami i fotografiami:
ex 4911 91 00	- - - Pozostałe: - Mikrofisze lub inne nośniki informacji niezbędne dla komputerowych usług informacyjnych i dokumentacyjnych o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym - Mapy ściennie przeznaczone wyłącznie do celów edukacyjnych
4911 99 00	- - - Pozostałe
ex 8524	Płyty gramofonowe, taśmy i inne zapisane nośniki do rejestracji dźwięku lub innych sygnałów, łącznie z matrycami i negatywami płyt gramofonowych stosowanych w fonografii, jednakże z wyłączeniem wyrobów działu 37: - O charakterze edukacyjnym, naukowym lub

ex 9023 00	<p>kulturalnym</p> <p>Przyrządy, aparaty lub modele, przeznaczone wyłącznie do celów pokazowych (np. do nauczania lub na wystawach), nienadające się do innych celów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Wzory, modele i mapy ściennie o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym, przeznaczone wyłącznie do pokazu i nauczania - Makiety lub wizualizacje idei abstrakcyjnych, jak np. struktury molekularne lub wzory matematyczne, różnego typu hologramy wykorzystywane do projekcji laserowych, zestawy multimedialne, materiały do zaprogramowanych instrukcji, łącznie z materiałami w formie kompletów zawierających odpowiednie materiały drukowane
------------	---

Objaśnienie:

ex - dotyczy tylko danego towaru z danego grupowania.”.

47) w załączniku nr 9 do ustawy dodaje się poz. 11 w brzmieniu:

„Poz.	Przeznaczenia pojazdów specjalnych
11	Pogrzebowy”

Art. 2.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.³⁾) w art. 72:

1) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) zaświadczenia, jeżeli obowiązek jego wydania przez właściwy organ potwierdzający:

- a) uiszczenie podatku od towarów i usług od pojazdów sprowadzanych z państw członkowskich Unii Europejskiej lub
- b) brak obowiązku, o którym mowa w lit. a
  - wynika z przepisów o podatku od towarów i usług, a sprowadzany pojazd jest rejestrowany po raz pierwszy;”;

2) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy sprowadzany pojazd jest przedmiotem dostawy dokonanej przez podatnika podatku od towarów i usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dokonaniem pierwszej rejestracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. a, może być zastąpione fakturą z wyszczególnioną kwotą podatku od towarów i usług potwierdzającą dokonanie tej dostawy przez tego podatnika, pod warunkiem że odprzedaż pojazdów stanowi przedmiot działalności tego podatnika.”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486, Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i poz. 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410, Nr 235, poz. 1701 oraz z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238.

Art. 3.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 73 w § 2 w pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) deklaracji kwartalnej dla podatku od towarów i usług – dla podatników podatku od towarów i usług.”;

2) w art. 81b uchyla się § 3.

Art. 4.

Do wniosków o zwrot kwoty podatku naliczonego w formie zaliczki złożonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 93-95 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5.

1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 109-111 ustawy zmienianej w art. 1 - w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Do rozliczenia za okresy rozliczeniowe poprzedzające okres rozliczeniowy, w którym weszła w życie niniejsza ustawa, stosuje się przepisy art. 87 i art. 97 ust. 5-8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
3. Kaucja, o której mowa w art. 97 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlega zwrotowi lub zwolnieniu na wniosek podatnika, po upływie 180 dni od dnia złożenia ostatniej deklaracji podatkowej z wykazaną kwotą do zwrotu za okres rozliczeniowy poprzedzający okres rozliczeniowy, w którym weszła w życie niniejsza ustawa, jeżeli zwrot lub zwolnienie kaucji nie nastąpiło w trybie art. 97 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Na pisemny wniosek podatnika kaucja może zostać zwrócona lub zwolniona przed upływem terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, albo może nie być składana w urzędzie skarbowym, jeżeli podatnik złoży zabezpieczenie majątkowe w trybie art. 87 ust. 4b-4h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zapewniające pokrycie wypłacanej kwoty zwrotu, przy zachowaniu prawa do zwrotu w ciągu 60 dni. Przepisy art. 87 ust. 4i ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

Art. 6.

W przypadku eksportu towarów, w stosunku do którego zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie powstał obowiązek podatkowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obowiązek podatkowy nie powstałby po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązek podatkowy

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732, Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 217, poz. 1590, Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 195, poz. 1414 i Nr 225, poz. 1671.

powstaje zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2008 r., z tym że:

- 1) art. 1 pkt 23 lit. d stosuje się od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 29, z wyjątkiem lit. k, stosuje się od dnia 1 października 2008 r. do rozliczeń podatników poczynszony od rozliczenia składanego za:
  - a) miesiąc wrzesień 2008 r. – w przypadku podatników składających deklaracje podatkowe za okresy miesięczne,
  - b) trzeci kwartał 2008 r. – w przypadku podatników składających deklaracje podatkowe za okresy kwartalne;
- 3) art. 1 pkt 25, z wyjątkiem lit. a tiret trzecie, stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zawiera zmiany do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.), których zasadniczym celem jest uproszczenie przepisów w zakresie podatku od towarów i usług, doprecyzowanie brzmienia określonych regulacji prawnych i zniesienie ograniczeń formalnoprawnych wynikających z obecnych uregulowań. Projekt ustawy zawiera również propozycje zmian związanych z dostosowaniem polskich przepisów o podatku od towarów i usług do przepisów Unii Europejskiej.

Niektóre z przedstawionych propozycji zmian związane są z wykonaniem wyroków Trybunału Konstytucyjnego, które w roku 2007 zapadły w odniesieniu do przepisów o podatku od towarów i usług.

W art. 2 ustawy (pkt 1 projektu), stanowiącym słowniczek różnych terminów zawartych w ustawie dodawany jest pkt 27c (definicja magazynu konsygnacyjnego), który jest związany z wprowadzanymi w art. 12a regulacjami w zakresie opodatkowania towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego w innym państwie członkowskim. Definicja ta określa, że za magazyn taki może być uznane wyodrębnione miejsce dla przechowywania towarów, które przesuwane są przez podatnika dla konkretnego innego podatnika w innym państwie członkowskim.

W art. 6 ustawy (pkt 2 projektu) proponuje się zmianę o charakterze celowościowo-technicznym dostosowującą systematykę ustawy do przepisów dyrektywy VAT 112/2006/WE, polegającą na skreśleniu z czynności wyłączonych z zakresu ustawy o podatku od towarów i usług działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającej opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie (art. 6 pkt 3) i uznaniu jej za działalność zwolnioną od podatku od towarów i usług. Zmiana ta ma charakter porządkujący, gdyż do tej pory działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych itp. nie podlegała co do zasady opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, co nie oznaczało, że podmioty prowadzące taką działalność nie wykonywały działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług. Proponowana zmiana jednoznacznie wskazuje, że działalność ta podlega przepisom ustawy o podatku od towarów i usług, przy czym jest z niego zwolniona (art. 43 ust. 1 pkt 14), co oznacza, że nadal brak jest obciążenia tej działalności podatkiem VAT. Zmiana ta nie pociąga zatem za sobą skutków o charakterze ekonomicznym.

Proponowana zmiana w art. 7 ustawy (pkt 3 projektu) polega na dodaniu w ust. 1 pkt 6 i 7. Regulacja zawarta w pkt 6 ma na celu uznanie za dostawę towarów czynności oddania gruntów w użytkowanie wieczyste. Czynności te dotyczą długich okresów (99 lat). Brak jest też swobody zmiany opłat z tego tytułu. Jednocześnie uchwałą Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 stycznia 2007 r. Sygn. akt I FSP 1/06 czynności te zostały uznane za odpłatną dostawę towarów. Proponowany przepis pozwoli zatem uniknąć wszelkich wątpliwości w tej sprawie. Również zbycie prawa wieczystego użytkowania gruntów uznane będzie za odpłatną dostawę towarów (pkt 7). Dodawany pkt 7 precyzuje również, jak należy traktować czynności związane ze zbyciem praw spółdzielczych, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 5 ustawy. Zmiana ta ma charakter wyłącznie techniczny, potwierdzający w sposób jednoznaczny również starą interpretację przepisów i stosowaną praktykę i polega na jasnym określeniu w przepisach ustawy, że zbycie praw spółdzielczych jest traktowane również jako

dostawa, podobnie jak ich ustanowienie. Wprowadzenie zmiany ma jednak na celu eliminację pojawiających się niekiedy wątpliwości w tym zakresie.

Dodanie art. 12a i art. 20a (pkt 4 i 9 projektu) ma na celu wprowadzenie szczególnych regulacji stosowanych w większości państw członkowskich wobec towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego (definicja tego pojęcia została zamieszczona w art. 2 pkt 27c) zlokalizowanego w innym państwie członkowskim. Z magazynu tego towary może pobierać według potrzeb wyłącznie jeden odbiorca (ang. call-off stock). Należy zaznaczyć, że dostawa tych towarów (przeniesienie prawa do rozporządzania jak właściciel) następuje w momencie pobrania tych towarów przez odbiorcę (nabywcę). Proponowane rozwiązania upraszczają rozliczenie tego rodzaju transakcji zarówno przy towarach przywożonych do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium Polski, jak i towarów wywożonych do takiego magazynu położonego na terytorium innego państwa członkowskiego. Podstawową cechą tych uproszczeń jest uznanie, że przemieszczenie towarów do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium Polski powoduje powstanie obowiązku podatkowego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów i dostawy towarów u polskiego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, natomiast przy przemieszczaniu towarów do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium innego państwa członkowskiego rozpoznawanie obowiązku podatkowego w tych transakcjach według reguł podatkowych obowiązujących w tym innym państwie członkowskim (art. 12a ust. 1 i art. 20a ust. 1). Takie rozwiązanie pozwala w tych transakcjach na zwolnienie z obowiązku rejestracji dla podatku od towarów i usług podatników podatku od wartości dodanej z tytułu przemieszczenia własnych towarów oraz dokonania dostawy tych towarów na terytorium Polski (czynności te zostaną bowiem rozpoznane jako wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów u polskiego podatnika), jak również uwalnia podatników podatku od towarów i usług (jeżeli tego typu regulacje przewiduje również inne państwo członkowskie) z obowiązku rejestracji dla podatku od wartości dodanej w innym państwie członkowskim (dla możliwości zastosowania stawki 0% przy przemieszczaniu własnych towarów podatnik nie będzie już musiał wskazywać przyznanego mu numeru VAT w innym państwie członkowskim – poda bowiem numer VAT nabywcy tych towarów).

Konsekwencją ww. zmian w zakresie call-off stock są zmiany w art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 6.

W art. 13 ustawy (pkt 5 projektu) proponowana zmiana ust. 1 doprecyzowuje, uwzględniając symetrię opodatkowania, że opodatkowaniu podatkiem VAT w transakcjach wewnątrzwspólnotowych podlega z jednej strony wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów, z drugiej zaś wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, przy czym obie te czynności muszą być realizowane co do zasady za wynagrodzeniem.

Propozycja zmiany ust. 6 art. 13 wiąże się z jednoczesnym skreśleniem ust. 12 w art. 97. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami warunkiem uznania dostawy towarów wywożonych do innego państwa członkowskiego za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów jest zgłoszenie zamiaru dokonywania wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów i zarejestrowanie jako podatnik VAT UE. Tymczasem w świetle ustawy istnieją co najmniej trzy przesłanki rejestracji dla potrzeb transakcji wewnątrzwspólnotowych: chęć dokonywania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub dostawy towarów oraz świadczenie usług, dla których miejscem opodatkowania jest inny kraj Wspólnoty, którego numerem identyfikacyjnym posłużył się usługobiorca. Formularz rejestracyjny na potrzeby rejestracji do VAT UE zawiera trzy odrębne pola odpowiadające trzem wskazanym powyżej przesłankom rejestracji. Proponowana zmiana ma na celu ułatwienie rozliczeń wewnątrzwspólnotowych dla podatników. Na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych uzyskanie numeru identyfikacji z przedrostkiem PL, niezależnie od przyczyn rejestracji,

powinno być wystarczające (z punktu widzenia wymogów rejestracyjnych) dla uznania danej transakcji za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów.

W art. 14 ustawy (pkt 6 projektu) proponowana zmiana w ust. 9 ma charakter doprecyzowujący w związku ze zmianą art. 87 ustawy. Propozycja dodania ust. 9a-9e ma na celu rozwiązanie kwestii związanych ze zwrotem różnicy podatku w przypadku rozwiązania spółki cywilnej lub handlowej nie mającej osobowości prawnej, a także zwrotu tej różnicy osobom fizycznym, wynikającej z rozliczenia za okres, w którym podmioty te były podatnikami zarejestrowanymi jako podatnicy VAT czynni.

W art. 19 ustawy (pkt 7 projektu) proponuje się uchylić ust. 6, który w sposób szczególny określa moment powstania obowiązku podatkowego w eksporcie towarów. Konsekwencją uchylecia tej regulacji będzie zastosowanie zasad ogólnych dla eksportu towarów, co lepiej realizuje uregulowania dyrektywy VAT 112/2006/WE w tym zakresie (przy zachowaniu obecnych warunków do stosowania stawki 0% dla tych transakcji). Proponuje się również dodanie ust. 16b w art. 19 ustawy, który w sposób szczególny reguluje moment powstania obowiązku podatkowego w przypadku oddania gruntów w użytkowanie wieczyste. Obowiązek ten powstawałby z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty, nie później jednak niż z upływem terminu płatności poszczególnych opłat pobieranych z tego tytułu.

Przepisy art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 6 ustawy (pkt 8 i 10 projektu) są konsekwencją wprowadzenia regulacji dotyczących opodatkowania towarów przemieszczanych do magazynów konsygnacyjnych.

W art. 22 ust. 4 ustawy (pkt 11 projektu) proponuje się zmianę o charakterze doprecyzowującym, zgodnie z którą jednoznacznie wskazuje się, że przepis ma zastosowanie do towarów sprowadzanych z terytorium państwa trzeciego do Polski (import towarów), jak i sprowadzanych do innego państwa członkowskiego (zaimportowanych). Chodzi o sytuację, gdy towar jest sprowadzany np. przez Niemcy do Polski.

Zmiany w art. 27 ustawy (pkt 12 projektu) polegają na dodaniu do wymienionych tam usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji lub rozrywki, usług do nich podobnych, takich jak targi i wystawy, w tym świadczenia usług przez organizatorów tych usług oraz usług pomocniczych do tych usług, co rozwiałoby wątpliwości co do zgodności obecnego przepisu z Szóstą Dyrektywą (a obecnie dyrektywą VAT 112/2006/WE), które to wątpliwości zostały podniesione przez Komisję Europejską w postępowaniu o naruszenie przepisów wspólnotowych w trybie art. 226 TWE. Zmiana ta jest również związana z dostosowaniem przepisów do orzecznictwa ETS w sprawie C-114/05. Ponadto zaznacza się, że przepis ust. 4 pkt 3 stosuje się do wszystkich usług doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych i im podobnych, w tym również do tych, które obecnie są identyfikowane przy pomocy PKWiU (m.in. usług doradztwa w zakresie oprogramowania – PKWiU 72.2), i zmierza do uniknięcia wątpliwości w związku z definiowaniem usług w obecnie obowiązującej ustawie przez odwołanie się do klasyfikacji statystycznych. Zmiana ta powinna przyczynić się do rozwiania wątpliwości co do zgodności obecnego przepisu z dyrektywą VAT 112/2006/WE, które to wątpliwości zostały podniesione przez Komisję Europejską w postępowaniu o naruszenie przepisów wspólnotowych w trybie art. 226 TWE.

W art. 28 ustawy (pkt 13 projektu) proponowana zmiana ma umożliwić ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych określanie w drodze rozporządzenia miejsca świadczenia przy dostawie towarów, imporcie towarów i wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów w sposób inny niż to wynika z regulacji ustawowej. Należy zaznaczyć, iż obecnie taka możliwość istnieje jedynie przy określaniu miejsca świadczenia usług. Przesłanki zawarte w upoważnieniu ustawowym pozwalają ministrowi właściwemu do spraw finansów

publicznych korzystać z przysługującego prawa w ściśle określony sposób, proponowane rozszerzenie tego upoważnienia jest uzasadnione szczególnymi przypadkami, dla których zmiana o charakterze ustawowym wydaje się być nieadekwatna lub/i, które wymagają szybkiego wprowadzenia (dostosowania) nowych regulacji z uwagi na prawo Unii Europejskiej. Przykładem tutaj może być decyzja Rady dotycząca odstępstwa w zakresie miejsca świadczenia w związku z budową i utrzymaniem granicznych obiektów mostowych w ciągu linii kolejowych na granicy z Republiką Federalną Niemiec.

W art. 29 ustawy (pkt 14 projektu) proponuje się wprowadzenie zapisów, stanowiących wykonanie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 grudnia 2007 r. Sygn. akt U 6/06 w kwestii wymogu posiadania potwierdzenia odbioru faktury korygującej, dokumentującej udzielenie rabatów, o których mowa w art. 29 ust. 4 ustawy. Przepisy w tym zakresie, zawarte w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 95, poz. 798) zostały uznane przez Trybunał za niezgodne z Konstytucją RP. Przy czym z uwagi na konieczność zapewnienia kontroli prawidłowości rozliczeń podatku od towarów i usług Trybunał wskazał na celowość przeniesienia tych uregulowań do ustawy.

Proponuje się dodanie art. 31a (pkt 15 projektu) dotyczącego modyfikacji sposobu przeliczenia na złote kwot niezbędnych do ustalenia podstawy opodatkowania wykazanych w walucie obcej. Proponowana zmiana koresponduje co do zasady z obecnie stosowanymi zgodnie z przepisami ustaw o podatku dochodowym regulacjami przeliczania kwot wykazanych w walucie obcej na złote.

Art. 33 i 33a, 34, 37a i 38 (pkt 16, 17, 18, 20 i 21 projektu) - proponowana zmiana wprowadza możliwość wykazywania podatku należnego z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej bez konieczności uiszczenia tego podatku w urzędzie celnym. Propozycja ta dotyczy będzie podatników, stosujących procedurę uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Z proponowanej zmiany nie będą mogli korzystać podatnicy stosujący procedurę uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. a rozporządzenia Rady, tj. zgłoszenie niekompletne, gdyż przy tego rodzaju zgłoszeniu nie zawsze jest wymagane pozwolenie na jego stosowanie. Podatnik, który zdecyduje się rozliczać podatek w deklaracji będzie musiał zawiadomić o tym zamiarze naczelnika urzędu celnego i naczelnika urzędu skarbowego. Ponadto będzie zobowiązany do złożenia zabezpieczenia.

Zmiana ta spowoduje uproszczenie rozliczeń podatku przez tych importerów. Rozliczenie to będzie co do zasady analogiczne jak przy transakcjach wewnątrzspółnotowych i stanowić będzie znaczne odciążenie importerów. Pociągnie to jednakże za sobą pewne skutki związane z przesunięciem dochodów w czasie.

Propozycja uchylecia art. 35 ustawy (pkt 19 projektu) - Przepis art. 35 jest przepisem o charakterze instrukcyjnym. Dotyczy on bowiem przekazywania kopii decyzji lub innych orzeczeń wydawanych w sprawie podatku z tytułu importu pomiędzy organami podatkowymi. Przepis ten nie dotyczy praw i obowiązków dla podatników. Mając na uwadze charakter przepisu art. 35 oraz zasady legislacyjne, zasadnym jest uchylenie tego przepisu. Minister Finansów może bowiem w ramach wewnętrznych regulacji, czy też zwykłego nadzoru, nałożyć taki wymóg na organy podatkowe.

Proponowana zmiana art. 39 ustawy (pkt 22 projektu) wynika z konieczności jednoznacznego określenia właściwości organów podatkowych w sprawach postępowań dotyczących stosowania różnego rodzaju ulg podatkowych oraz ulg w spłacie zobowiązań podatkowych z tytułu importu towarów. Obecnie obowiązujące przepisy powodują niejasności przy określaniu tej właściwości w odniesieniu do umorzenia podatku. Umorzenia podatku podobnie jak to jest obecnie w odniesieniu do innych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych tj. odroczenia terminu płatności podatku, rozłożenia na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej winien dokonywać naczelnik urzędu skarbowego. Należy bowiem pamiętać, że podatek z tytułu importu towarów jest podatkiem naliczonym, który pomniejsza u podatnika podatek należny a zatem ma bezpośredni wpływ na zobowiązanie podatkowe tego podatnika z tytułu dokonywania wewnątrz kraju transakcji podlegających opodatkowaniu. Wszelkie zatem decyzje, również co do umorzenia podatku z tytułu importu, powinien dokonywać organ, który rozlicza podatnika, a poza tym ma całokształt informacji o podatniku, dotyczących m.in. wywiązywania się podatnika z jego obowiązków, jak też jego kondycji finansowej.

Zmiana w art. 41 ust. 6 ustawy (pkt 23 projektu) uwzględnia możliwość składania również przez eksportera towarów deklaracji kwartalnej. Jest to konsekwencja zmian w art. 9 ustawy.

Propozycja dodania ust. 8a i 8b w art. 41 (pkt 23 projektu) ma na celu umożliwienie zastosowania stawki 0% w sytuacji gdy podatnik przed wydaniem towarów otrzymał zaliczkę, przedpłatę czy zadatek z tytułu eksportu towarów. Otrzymanie takich należności rodzi powstanie obowiązku podatkowego z chwilą ich otrzymania. Zastosowanie 0% stawki podatku będzie możliwe jeśli wywóz towarów nastąpi w ciągu 6 miesięcy, licząc od dnia otrzymania całości lub części należności. Niespełnienie tego warunku spowoduje obowiązek zastosowania stawki właściwej dla danego towaru w kraju. Po wywiezieniu towarów w terminie późniejszym podatnik będzie mógł dokonać korekty podatku należnego.

Brak tej regulacji skutkuje koniecznością opodatkowania zaliczki, przedpłaty czy zadatku z tytułu eksportu towarów stawką właściwą dla dostawy tego towaru na terytorium kraju w momencie ich otrzymania.

Natomiast zmiana w ust. 9 ma na celu umożliwienie dokonania korekty podatku należnego, w sytuacji gdy podatnik dokonał eksportu towarów, a dokument potwierdzający wywóz tych towarów poza Wspólnotę otrzymał po złożeniu deklaracji podatkowej za dany miesiąc, natomiast nie dokonał odprawy towarów w urzędzie wewnętrznym.

Zmiana w ust. 15 - Stosownie do postanowień art. 41 ust. 15 ustawy, w brzmieniu obecnie obowiązującym, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, zobowiązany został do określenia, w drodze rozporządzenia, wykazów towarów wymienionych w załącznikach nr 3 i 6 do ustawy w układzie odpowiadającym Polskiej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego (PCN) lub Nomenklaturze Scalonej (CN). Obecnie nie jest już wydawana Polska Scalona Nomenklatura Towarowa Handlu Zagranicznego (PCN), mieszcząca się w zadaniach ministra właściwego do spraw gospodarki i Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wykazów towarów do celów poboru podatku od towarów i usług w imporcie wydawane jest przy uwzględnieniu (w oparciu o) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 jest aktem prawa wspólnotowego stosowanym bezpośrednio, w związku z tym, rozporządzenie Ministra Finansów wydawane na podstawie delegacji zawartej w art. 41 ust. 15 ustawy nie powinno być już wydawane w klauzuli „w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz po zasięgnięciu

opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego”. Wystarczającym jest uzgodnienie tego rozporządzenia w ramach uzgodnień międzyresortowych.

Z uwagi na fakt, iż obecnie nie jest już wydawana Polska Scalona Nomenklatura Towarowa Handlu Zagranicznego (PCN), a klasyfikacja towarów następuje na podstawie ww. rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87, całkowicie zasadnym jest uchylenie w przepisach ustawy wszelkich odniesień dotyczących nomenklatury towarowej taryfy celnej i PCN (zmiany w art. 46 pkt 1 i 2, art. 83 ust. 1 pkt 2, art. 120 ust. 1 pkt 1 lit. a-d i pkt 2-4 oraz w załączniku nr 7 do ustawy).

W art. 42 ust. 7 ustawy (pkt 24 lit. a projektu) proponuje się odstąpienie od szczegółowych określeń (odwołanie do właściwej jednostki dokonującej wymiany informacji z innymi państwami członkowskim), które wymagałyby dostosowywania w przypadku zmian organizacyjnych w Ministerstwie Finansów.

Zmiana w art. 42 ust. 12 (pkt 24 lit. b projektu) ustawy zakłada uproszczenie rozliczania wewnątrzspółnotowej dostawy towarów. Z uwagi na system wymiany informacji o VAT z innymi państwami członkowskimi i konieczność zachowania porównywalności danych, uproszczenie dotyczy podatników rozliczających podatek od towarów i usług miesięcznie w stosunku do transakcji dokonywanych w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału. Uproszczenie polega na tym, że w przypadku braku dowodów potwierdzających wywiezienie z terytorium kraju i dostarczenie do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju towarów będących przedmiotem wewnątrzspółnotowej dostawy towarów, podatnik nie musi jej wykazywać jako sprzedaży krajowej, do momentu złożenia rozliczenia za ostatni miesiąc w kwartale. W przypadku gdy w tym czasie otrzyma stosowne dowody, wykaże tę dostawę jako wewnątrzspółnotową (ze stawką 0%). Pozwoli to uniknąć „płacenia” podatku, który następnie może zostać skorygowany. Pozwoli to również uniknąć podatnikom licznych korekt deklaracji.

W art. 43 ust. 1 pkt 10 (pkt 25 projektu) ustawy proponuje się wprowadzenie zwolnienia od podatku od towarów i usług z tytułu dostawy budynków, budowli lub ich części jeżeli dostawa dokonywana jest po pierwszym zasiedleniu. Obecnie zwolniona z podatku VAT jest jedynie dostawa obiektów budownictwa mieszkaniowego lub ich części po pierwszym zasiedleniu, jeżeli obiekty te przeznaczone są na cele mieszkaniowe. Zmiana ta ma na celu dostosowanie przepisów w tym zakresie do prawodawstwa wspólnotowego. Proponuje się jednocześnie przyznać podatnikom prawo wyboru opodatkowania tego rodzaju transakcji (dodawane ust. 10-12 w art. 43). Taką możliwość przewiduje art. 137 ust. 1 lit. b dyrektywy Rady 2006/112/WE. Wprowadzając tą zmianę proponuje się równocześnie likwidację definicji towarów używanych (art. 43 ust. 2 ustawy).

Dodanie w art. 43 ust. 1 pkt 15 jest konsekwencją zmiany w art. 6 odnośnie zwolnienia od podatku działalności w zakresie gier losowych.

Zmiana w ust. 2 pkt 2 art. 43 ma na celu uniknięcie wątpliwości co do pojęcia towaru używanego w przypadku gdy po wygaśnięciu umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze dochodzi do dostawy tego towaru w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług towaru będącego przedmiotem takich umów. Zmiana ta pociągnie za sobą jednak określone skutki budżetowe, dlatego też proponuje się jej wejście w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Proponowane zmiany w art. 86 ustawy (pkt 28 projektu) związane są z dodaniem art. 33a i wprowadzeniem możliwości rozliczania podatku związanego z importem w deklaracji. Zmiana ta wprowadza zasady odliczania podatku z tytułu importu towarów według analogicznych zasad jak przy wewnątrzspółnotowym nabyciu (w deklaracji).

Zmiana w ust. 11 art. 86 (pkt 28 lit. c projektu) ma na celu wydłużenie możliwości odliczania podatku naliczonego. Podatnik, który nie dokona odliczenia podatku w okresie rozliczeniowym, w którym otrzymał fakturę, będzie mógł dokonać obniżenia kwoty podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych.

Zmiana w art. 86 ust. 19 (i związana z tym zmiana w art. 87 ust. 5a) – pkt 28 lit. d projektu - polega na zastąpieniu obligatoryjnego mechanizmu przenoszenia kwoty podatku naliczonego na następny okres rozliczeniowy (w sytuacji gdy w danym okresie podatnik nie wykonał czynności opodatkowanych oraz czynności poza terytorium kraju) mechanizmem fakultatywnym (podatnik będzie miał wybór – albo przeniesie kwotę podatku naliczonego na następny okres rozliczeniowy, albo wystąpi o jej zwrot).

Propozycje zmian w art. 87 (pkt 29 projektu) mają na celu ustalenie, co do zasady, jednego 60-dniowego podstawowego terminu zwrotu podatku. Skrócenie terminu zwrotu pozwoli podatnikom na szybsze otrzymanie kwot podatku z tytułu nabycia towarów i usług. Z drugiej jednak strony aparat skarbowy musi dysponować odpowiednim czasem na dokonanie zwrotów oraz zweryfikowania ich zasadności. Dalsze skracanie terminu zwrotu podatku, poza przyczynami, o których mowa powyżej, nie może być dokonane również z uwagi na to, że każde skrócenie tego terminu wywołuje realne skutki przesunięcia dochodów w czasie. Przy skróceniu terminu do 60 dni skutki te już są rzędu prawie 1 mld zł. Dlatego też zmiany te nie mogą wejść w życie wcześniej niż za ostatni miesiąc trzeciego kwartału 2008 r. (lub odpowiednio za trzeci kwartał) w celu rozłożenia tej kwoty na 2 lata, tj. 2008 i 2009 r. Skutki takie bowiem nie zostały uwzględnione w budżecie tego roku. Terminu 60-dniowego nie będzie można co do zasady zastosować do podatników, którzy wykonują czynności opodatkowane krócej niż rok, jak również do podatników, którzy w danym okresie rozliczeniowym nie dokonali czynności opodatkowanych oraz czynności poza terytorium kraju. W ich przypadku termin na dokonanie zwrotu wynosi 180 dni.

Oprócz zasadniczego 60-dniowego terminu zwrotu pozostawiono możliwość uzyskania przez podatnika zwrotu w terminie przyspieszonym, tj. 25 dni.

Rozwiązania zaproponowane w art. 87 zakładają możliwość skrócenia do 60 dni przewidzianego dla podmiotów rozpoczynających działalność terminu 180 dniowego pod warunkiem złożenia przez podatnika w urzędzie skarbowym zabezpieczenia majątkowego w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku. Zabezpieczenie to może być złożone w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, poręczenia banku, weksła, czeku, papierów wartościowych na okaziciela czy depozytu w gotówce. Znowelizowane przepisy określają te zabezpieczenia, pozostawiając ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych możliwość określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu przyjmowania zabezpieczeń, jak również możliwość określenia innych form zabezpieczeń. Stosowanie takich rozwiązań pozwoli stworzyć mechanizm zabezpieczeń budżetu przed ewentualnym, wyłudzeniem podatku. W procedurach takich bowiem często uczestniczą firmy o niedługim lub bardzo krótkim stażu w prowadzonej działalności. Stworzenie tego mechanizmu jest również o tyle istotne, że równocześnie projekt przewiduje likwidację tzw. kaucji gwarancyjnej dla podatników rozpoczynających działalność, które uczestniczą w handlu wewnątrzspółnotowym.

Istotną zmianą, wynikającą z propozycji zmiany art. 86 ust. 19 (pkt 28 lit. d projektu) jest wprowadzenie możliwości uzyskania zwrotu podatku przez podatników, którzy w danym okresie nie wykonali czynności opodatkowanych oraz czynności poza terytorium kraju. Dotychczas byli oni uprawnieni jedynie do przenoszenia kwoty podatku naliczonego na następne okresy rozliczeniowe.

Wprowadzenie ww. zmian umożliwia uchylenie przepisów art. 93 – 95 ustawy (pkt 33 projektu) oraz przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 93 ust. 5 ustawy, gdyż

zaliczkowy zwrot byłby wtedy „konsumowany” przez proponowane zmiany w art. 87 ustawy. Przyjęcie proponowanych zmian uwzględni orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (m.in. wyrok w sprawach połączonych C-110/98 do C-147/98 Gabalfrisa i inni) i upraszcza rozliczanie podatku od towarów i usług.

W związku ze zmianą w art. 87 ust. 4a konieczna była zmiana referencji w art. 88 w ust. 1 pkt 3 i w art. 90 ust. 5.

Zmiany do art. 91 ustawy (pkt 32 projektu) odnoszą się do korekt rozliczenia podatku naliczonego i polegają na jednoznacznym określeniu sposobu korekty podatku naliczonego od zakupów środków trwałych o wartości do 15 000 zł oraz ujednoczeniu nomenklatury. Ponadto w celu doprecyzowania przepisów, w ust. 4 wprowadzono przepis, z którego jasno będzie wynikało, że korekta podatku naliczonego przysługuje również, gdy towary objęte tzw. spisem likwidacyjnym zostaną opodatkowane. Doprecyzowano też przepisy w sposób pozwalający na jednoznaczne określenie, za który okres rozliczeniowy ma być dokonana korekta, w przypadku opodatkowania remanentu likwidacyjnego (ust. 4) oraz w przypadku zmiany prawa do odliczenia (ust. 7).

Proponowane zmiany w art. 91 ust. 3 i dodanie ust. 7a – 7d, mają charakter doprecyzowujący. Określa się w nich jasno termin i okresy rozliczeniowe, w których należy dokonać korekty podatku naliczonego podlegającego odliczeniu od podatku należnego, w przypadku zmian w zakresie prawa do takich odliczeń. Powyższe wyeliminuje wątpliwości interpretacyjne. W projektowanej zmianie ust. 3, określa się, że w przypadku zakończenia działalności korekty podatku naliczonego dokonuje się za ostatni okres rozliczeniowy. Takie rozwiązanie jest istotne, szczególnie w przypadku zakończenia tej działalności w trakcie roku podatkowego.

Projektowany zapis ust. 7a jasno precyzuje, że w przypadku środków trwałych, których wartość początkowa przekracza 15.000 zł, korekty podatku naliczonego wynikające ze zmiany prawa do obniżania podatku należnego (zgodnie z ust. 7), dokonuje się na zasadach określonych w ust. 2 zdanie pierwsze i drugie oraz ust. 3. Zmiana ta pozwoli uniknąć wszelkich wątpliwości w tym zakresie.

Projektowane przepisy ust. 7b i 7c doprecyzowują za jaki okres rozliczeniowy ma być dokonana korekta podatku naliczonego, jeżeli zmiana prawa do obniżenia podatku należnego dotyczy towarów i usług używanych przez podatnika do działalności gospodarczej, w tym zaliczanych do środków trwałych, których wartość nie przekracza 15.000 zł. Określono, że w tym przypadku korekty dokonuje się na zasadach określonych w ust. 1, ust. 2 zdanie trzecie oraz ust. 3. Przepis ust. 7c dodatkowo określa okres rozliczeniowy, w którym ma być dokonana korekta, jeżeli zmiana prawa do odliczeń wynika z przeznaczenia towaru bądź usługi wyłącznie do wykonywania czynności, w stosunku do których nie przysługuje prawo do obniżenia podatku należnego, lub wyłącznie do czynności w stosunku do których takie prawo przysługuje. Zaproponowane rozwiązanie eliminuje wątpliwości interpretacyjne, a poza tym pozwala na skorygowanie podatku naliczonego podlegającego odliczeniu (w tym zwiększenia tego odliczenia) już w momencie zmiany przeznaczenia.

Przepis ust. 7d określa, że w przypadku zmiany prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony od nabytych towarów handlowych, korekty podatku naliczonego dokonuje się w momencie wystąpienia tej zmiany. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 86 ust. 1 ww. ustawy podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, jedynie w takim zakresie, w jakim towary i usługi wykorzystywane są do wykonywania czynności opodatkowanych. Oznacza to, że prawo do odliczenia jest uzależnione od istnienia bezpośredniego związku dokonanego zakupu ze sprzedażą opodatkowaną. Towary handlowe, zakupione z przeznaczeniem do dalszej odsprzedaży

opodatkowanej, których dostawa została później objęta zwolnieniem od podatku (podmiotowym lub przedmiotowym), w żadnym momencie działalności nie posłużyły wykonywaniu działalności opodatkowanej, a jedynie stają się przedmiotem czynności w stosunku do której nie przysługuje prawo do odliczeń. Zatem warunek konieczny do uzyskania prawa do odliczenia, o którym mowa w art. 86 ust. 1 ustawy nie zostaje w rezultacie zrealizowany. W takim więc przypadku występuje obowiązek skorygowania wcześniej odliczonego podatku, bez względu na okres, w którym nastąpi zmiana prawa do odliczeń, wynikający z generalnej zasady, o której mowa w art. 86 ust. 1 ustawy. Przepis ten działa też w odwrotnym kierunku. Podatnik nabywając towary w celu dalszej odsprzedaży objętej zwolnieniem nie odliczył podatku naliczonego, a w sytuacji gdy sprzedaż tego towaru zostanie opodatkowana (np. zostanie zniesione zwolnienie od podatku) może zwiększyć podatek naliczony od tych towarów w momencie zmiany prawa do odliczeń.

Propozycja uchylenia w art. 97 ust. 5-8 (pkt 34 projektu) jest związana z likwidacją kaucji gwarancyjnej, w przypadku gdy podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności opodatkowanych lub podatnik, który wykonuje te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, występuje o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, w przypadku gdy zwrot podatku jest związany z dokonywaniem wewnątrzspółnotowych dostaw towarów. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami podatnik, który prowadzi działalność opodatkowaną w okresie krótszym niż 12 miesięcy, otrzymuje zwrot podatku w związku z dokonywaniem wewnątrzspółnotowych dostaw towarów w terminie 180 dni. Jeżeli chciałby uzyskać zwrot w terminie 60 dni, musi on złożyć kaucję gwarancyjną w wysokości 250 000 zł. Przedmiotowy przepis znosi ten wymóg. Jednocześnie w celu zabezpieczenia wyłudzeń podatku w przedmiotowych sytuacjach, jak wskazano powyżej, w art. 87 proponuje się dodanie ust. 4b-4f wprowadzających zabezpieczenie majątkowe, w przypadku gdy podatnik, o którym mowa powyżej, wystąpi o zwrot podatku. Proponuje się ustalenie zabezpieczenia w wysokości kwoty odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku, przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji oraz gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów zaliczanych do środków trwałych nabywcy.

Uchylenie w art. 97 ust. 12 jest konsekwencją zmiany w [art. 13 ust. 6](#).

Propozycja uchylenia w art. 98 ust. 3 ustawy (pkt 35 projektu) związana jest z likwidacją kaucji gwarancyjnej.

W art. 99 (pkt 36 projektu) projektowany zapis wprowadza możliwość składania deklaracji kwartalnych przez wszystkich podatników, a nie jak obecnie tylko przez małych podatników. Powyższym zapisem wydłuża się również termin na złożenie zawiadomienia o wyborze rozliczania się za okresy kwartalne oraz rezygnacji z rozliczania się w tych terminach.

Powyższa zmiana pociąga za sobą konieczność zmiany art. 103 ustawy (pkt 37 projektu) odnośnie obowiązku obliczania i wpłaty podatku. Podatnicy rozliczający się kwartalnie (inni niż mali podatnicy) obowiązani będą do wpłacania zaliczek za pierwszy i drugi miesiąc kwartału w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego, wynikającego z deklaracji podatkowej złożonej za poprzedni kwartał.

Zmiana w art. 104 ust. 1 (pkt 38 projektu) ma charakter doprecyzowujący w związku z proponowanymi zmianami w art. 113.

Zmiana brzmienia art. 109 ust. 2 (pkt 39 projektu) - obecnie w przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, organ podatkowy oszacowuje przychody i dokonuje ich opodatkowania według stawki 22% bez prawa do odliczenia podatku naliczonego. Propozycja

zmiany regulacji w ust. 2 przywraca prawo do odliczenia, jak również nakłada na organ podatkowy obowiązek wyliczenia podatku wg odpowiednich stawek podatku.

Uchylenie ust. 4-8 w art. 109 eliminuje funkcjonowanie w przepisach o podatku od towarów i usług tzw. sankcji, tj. dodatkowego zobowiązania podatkowego ustalanego w przypadkach zaniżenia zobowiązania podatkowego przez podatnika.

Konsekwencją zmian w art. 109 w zakresie tzw. sankcji jest zmiana art. 110.

Zmiana w art. 111 ust. 2 (pkt 41 projektu) ma charakter doprecyzowujący odnośnie ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego w przypadku gdy podatnik, mimo ciężącego na nim obowiązku, nie ewidencjonuje przychodów za pomocą kasy fiskalnej.

Propozycja zmiany przepisu w ust. 4 zmienia natomiast zasady rekompensowania podatnikom wydatków związanych z nabyciem kas rejestrujących, przez wprowadzenie nowej wysokości limitu rekompensaty za zakupioną kasę. Projekt przewiduje zwrot 90% kwoty wydatkowanej nie więcej niż 700 zł.

W art. 113 ust. 7 (pkt 42 projektu) proponuje się umożliwić podatnikom rozpoczynającym wykonywanie czynności określonych w art. 5 odliczenie kwoty podatku naliczonego z remanentu, w sytuacji gdy rezygnują oni ze zwolnienia przed miesiącem, od którego zamierzają się rozliczać na zasadach ogólnych.

Uchylenie ust. 8 w art. 113 ma na celu uproszczenie rozliczeń w tym podatku. Ponadto nie znajduje się wystarczającego uzasadnienia do dalszego utrzymywania tego przepisu. Zgodnie z proponowaną zmianą przy określaniu czy podatnikowi prowadzącemu przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającemu funduszami inwestycyjnymi, agentowi lub innej osobie świadczącej usługi o podobnym charakterze, przysługuje prawo do zwolnienia od podatku, brana będzie pod uwagę faktyczna (lub przewidywana – w przypadku podatników rozpoczynających) wartość prowizji lub innych postaci wynagrodzeń za wykonanie usług.

Proponowane zmiany ust. 9 i 10 polegają na odniesieniu limitu zwolnienia do okresu prowadzonej działalności gospodarczej zamiast okresu prowadzonej sprzedaży. Okres prowadzenia działalności gospodarczej lepiej charakteryzuje (dla celów określenia zwolnienia) specyfikę danej działalności.

W art. 113 w ust. 11 zaproponowano skrócenie do jednego roku, licząc od końca roku, w którym podatnik utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, okresu, po upływie którego podatnicy mogą ponownie korzystać ze zwolnienia podmiotowego w przypadku utraty lub rezygnacji z tego zwolnienia. Nie ma obecnie konieczności dalszego utrzymywania przez 3 lata w systemie VAT podatnika, który osiąga sprzedaż poniżej limitu do zwolnienia. Przy ewentualnym powrocie do zwolnienia podmiotowego, podatnik zobowiązany jest do dokonania korekty podatku naliczonego zgodnie z zasadami przewidzianymi w ustawie. Zmiana brzmienia ust. 12 jest konsekwencją uchylenia ust. 8 w tym artykule.

Zmiana art. 116 ust. 9 (pkt 43 projektu) – polega na umożliwieniu dokonywania przez podatnika potrąceń, wynikających również z tytułów egzekucyjnych oraz z innych tytułów, jeżeli wynikają one z pisemnych umów zawartych z rolnikiem ryczałtowym. Zmiana ta umożliwiłaby podatnikowi dokonującemu skupu od rolnika ryczałtowego odliczanie podatku również wtedy, gdy kwotę należności dla rolnika potrącił o tzw. kwoty mleczne (obowiązek dokonania takiego potrącenia wynika z innych ustaw).

W art. 116 wprowadza się także zmiany stanowiące wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 maja 2007 r. (sygn. akt SK36/06). W wyroku tym Trybunał orzekł, że art. 33b ust. 4 pkt 3 nieobowiązującej już ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 z późn. zm.) w zakresie, w jakim pozbawia podatnika dokonującego przedpłaty rolnikowi ryczałtowemu za

nabywane produkty rolne przed wystawieniem faktury VAT RR uprawnień przewidzianych w tym przepisie, jest niezgodny z art. 64 ust. 1 i 3 w związku z art. 21 ust. 1, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 i art. 2 Konstytucji RP. Stwierdzenie przez Trybunał niekonstytucyjności normy prawnej zawartej w art. 33b ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. spowodowało potrzebę nowelizacji normy tożsamej zamieszczonej w art. 116 ust. 6 pkt 3 ustawy z 11 marca 2004 r. Przedmiotowy wyrok choć nie deroguje bowiem obecnie obowiązującego przepisu, tj. z uwagi na jego analogiczna treść do przepisu, którego niekonstytucyjność stwierdził Trybunał, powinien być jak najszybciej zmieniony.

Proponowana nowelizacja art. 116 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. zobowiązująca do wystawienia faktury VAT RR podatnika VAT po dokonaniu na rzecz rolnika ryczałtowego przedpłaty za nabywane produkty rolne umożliwi podatnikom uzyskanie prawa do odliczenia podatku naliczonego od podatku należnego jeszcze przed nabyciem tych płodów, co zgodne jest z sentencją przedmiotowego wyroku.

Zmiana w art. 129 w ust. 1 pkt 2 (pkt 45 projektu) wynika z wprowadzenia kwartalnych deklaracji podatkowych, w związku z którymi zachodzi konieczność dostosowania do tych rozwiązań przepisów, które obecnie odnoszą się do deklaracji miesięcznych.

Zmiana w załączniku nr 9 do ustawy polega na dodaniu pojazdów pogrzebowych do pojazdów specjalnych, korzystających z pełnego odliczenia podatku od towarów i usług przy ich nabyciu, a także przy nabyciu paliwa do ich napędu.

Art. 2 zmieniający ustawę – Prawo o ruchu drogowym ma charakter doprecyzowujący. Przepisy tego artykułu jednoznacznie stwierdzają, że w przypadku sprowadzanych pojazdów z państw członkowskich UE dla celów rejestracyjnych jest wymagane zaświadczenie wydane przez właściwy organ (obecnie naczelnika urzędu skarbowego), jeżeli obowiązek wydania takiego zaświadczenia wynika z przepisów o podatku od towarów i usług.

Przepisy art. 3 zmieniające ustawę – Ordynacja podatkowa dostosowują przepisy tej ustawy do proponowanych zmian w ustawie o podatku od towarów i usług. Zmiana art. 73 § 2 pkt 4 ustawy – Ordynacja podatkowa wynika z rozwiązania przyjętego w projektowanym art. 103 ust. 2a ustawy o podatku od towarów i usług (zaliczki przy rozliczeniach kwartalnych). Uchylenie § 3 w art. 81b ustawy - Ordynacja podatkowa przywróci podatnikom możliwość korekty deklaracji podatkowej po zakończeniu kontroli podatkowej.

W przepisach przejściowych w art. 4 określa się zasady postępowania w przypadku wniosków o zwrot podatku w formie zaliczki, złożonych przed dniem 1 maja 2004 r. W art. 5 natomiast wskazuje się zasady postępowania w przypadku różnych postępowań, które rozpoczęły się przed dniem wejścia w życie ustawy.

Przepis przejściowy art. 6 reguluje kwestie momentu powstania obowiązku podatkowego w okresie przejściowym. Brak takiego przepisu może spowodować, że w niektórych przypadkach może powstać wątpliwość, czy obowiązek podatkowy w ogóle powstanie, gdyż zgodnie z obecnie obowiązującym art.19 ustawy obowiązek taki jeszcze nie powstanie a na gruncie nowego brzmienia tego artykułu obowiązek taki już nie powstanie.

Proponuje się aby przepisy projektowanej ustawy weszły w życie z dniem 1 lipca 2008 r., z wyjątkiem przepisów wprowadzających zwolnienie dla budynków, budowli lub ich części po pierwszym zasiedleniu (innych niż przeznaczone na cele mieszkaniowe), dla których proponuje się wejście w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. Jednocześnie proponuje się aby przepis upoważniający do wydania nowych załączników do ustawy, uwzględniających to, że nie jest już wydawana Polska Scalona Nomenklatura Towarowa Handlu Zagranicznego (PCN) i klasyfikacja towarów następuje na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr

2658/87, był stosowany od dnia ogłoszenia ustawy, tak aby minister właściwy do spraw finansów publicznych wydał stosowny akt wykonawczy do dnia wejścia w życie przepisów ustawy.

Ponadto zakłada się, że przepisy skracające terminy zwrotu podatku wejdą w życie 1 października 2008 r., z uwagi na duże skutki budżetowe, które za sobą pociągają, a które nie były ujęte w budżecie 2008 r.

*
*   *

Przedmiotowy projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Zaproponowane w projektowanej ustawie zmiany będą oddziaływać na podatników podatku od towarów i usług.

2. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sektor finansów publicznych.

Projektowana ustawa pociąga za sobą skutki budżetowe.

Należy liczyć się z ubytkiem dochodów budżetu państwa w związku z likwidacją 30% sankcji (wpływy z tego tytułu w 2007 r. wg wstępnych danych wyniosły 36.450.400 zł).

Zmiana związana z wprowadzeniem zwolnienia w sektorze nieruchomości o charakterze niemieszkalnym pociągnie za sobą ujemne skutki budżetowe rządu ok. 500 mln zł.

Ponadto efektem części zmian będzie przesunięcie dochodów w czasie, co spowoduje zmniejszenie dochodów w pierwszym roku funkcjonowania nowych przepisów. Takie skutki będą powodować zmiany dotyczące m.in.: rozliczania podatku z tytułu importu towarów w niektórych procedurach uproszczonych w deklaracji, wprowadzenia możliwości otrzymania zwrotu, w przypadku gdy podatnik w danym okresie nie wykonał czynności opodatkowanych i wprowadzenie możliwości składania deklaracji kwartalnych i zaliczek miesięcznych podatku dla dużych podatników, a także ujednoczenie terminu zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym (60 dni).

Wartościowe oszacowanie takiego przesunięcia było możliwe tylko w przypadku wprowadzenia możliwości rozliczania podatku należnego z tytułu importu w niektórych procedurach uproszczonych w deklaracji VAT i w przypadku ujednoczenia terminu zwrotu podatku. W pierwszym przypadku rozwiązanie to spowoduje przesunięcie dochodów o ok. 300 mln zł. Natomiast zmiana dotycząca ujednoczenia terminu zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, polegająca na skróceniu 180-dniowego terminu zwrotu do 60 dni, której wejście w życie proponowane jest od rozliczenia za wrzesień 2008 r. (III kwartał), będzie skutkowała przesunięciem w czasie dochodów z podatku VAT i spowoduje rozłożenie się tego skutku na dwa lata. Obniżenie dochodów z podatku od towarów i usług z tego tytułu wyniosłoby w 2008 r. ok. 200 mln zł, a w roku następnym - ok. 700 mln zł.

Oszacowanie wprowadzenia pozostałych zmian, w szczególności umożliwienia rozliczania się w podatku od towarów i usług kwartalnie wszystkim podatnikom jest utrudnione, z uwagi na fakultatywność rozwiązań, co oznacza, że to sami podatnicy dokonają wyboru, czy korzystać z tych nowych rozwiązań. W przypadku rozliczeń kwartalnych proponuje się jednak wprowadzenie zaliczkowych płatności, co powinno minimalizować ewentualne negatywne skutki budżetowe, wynikające z przesunięcia wpływów.

Zmiana zasad refundacji z tytułu zakupu kas fiskalnych, z punktu widzenia skutków budżetowych, jest neutralna, gdyż ujemne skutki wynikające z podniesienia limitu procentowego tej refundacji z 50% ceny kasy do 90% zostaną zrekompensowane obniżeniem limitu zwracanej kwoty z 2.500 tys. zł do 700 zł.

Likwidacja kaucji gwarancyjnej również nie powinna nieść ze sobą negatywnych skutków budżetowych, gdyż wprowadzany jest obowiązek składania zabezpieczeń.

W przypadku natomiast zmian o charakterze technicznym i doprecyzującym brzmienie przepisów, ich wprowadzenie nie spowoduje skutków budżetowych.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Charakter proponowanych zmian nie powinien wpływać na zmianę układu funkcjonowania rynku pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana ustawa w zakresie proponowanego wprowadzenia instytucji magazynów konsygnacyjnych (składy typu „call-off stock”) i umożliwienia rozliczania podatku z tytułu importu towarów w niektórych procedurach uproszczonych w deklaracji VAT wpływa na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, zmniejszając koszty rozliczenia w podatku od towarów i usług w tych obszarach.

W pozostałym zakresie projektowane zmiany nie wpływają na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana ustawa nie wpłynie na zmianę sytuacji i rozwój regionów.

6. Konsultacje.

Przedmiotowy projekt zostanie również, równoległe z przeprowadzeniem uzgodnień międzyresortowych, poddany konsultacjom społecznym z organizacjami zawodowymi i społecznymi, takimi jak m.in.: Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Izba Doradców Podatkowych, Polska Rada Biznesu, Konfederacja Pracodawców Polskich, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan.

7. Źródła finansowania.

Wprowadzenie w życie regulacji zawartych w projektowanej ustawie nie jest związane z powstaniem nowych tytułów finansowania nakładów.